

Oponentský posudok habilitačnej práce Mgr.art. Barbary Harumovej Hessovej, ArtD.

Tak ďaleko, tak blízko,

je dokumentárny film, ktorý som pozeral na viackrát. Na viackrát preto, lebo som potreboval čas na to, aby som „predýchal“ tému. Film je o autistických deťoch a ich rodičoch. Pred kamerou tu stoja bezbranní, veľmi citliví ľudia. Jedinou oporou v živote sú im rodičia. Rodičom nie je oporou nikto. Sú to príbehy štyroch rodín, ktoré bojujú s chorobou svojich detí a so svetom naokolo. Rodiny sú konfrontované s apatickým prístupom štátu. Vlastnou iniciatívou nahrádzajú nefunkčné systémy v zdravotníctve. Dokument Tak ďaleko, tak blízko je dôležité vidieť.

Projekt spočiatku vznikol ako zákazka pre Autistické centrum, ktoré zastrešovalo aj jeho organizáciu. Producentka Barbara Harumová Hessová doňho vstúpila, keď organizačné a finančné nároky projektu prekročili možnosti Autistického centra a vznikla potreba profesionalizácie produkčných aj producentských činností. Po jej vstupe získal film dodatočnú podporu z AVF a koproducenta RTVS. V dlhometrážnej podobe bol film po siedmich rokoch distribuovaný v kinách a vydaný na DVD. Bol uvedený v Nórsku, Poľsku, Maďarsku, Chorvátsku, Rumunsku a Česku. Získal viacero festivalových nominácií a cien.

Stanko,

je celovečerný, distribučný film nakrútený z veľkej časti v Taliansku. Je to obyčajný príbeh, obyčajných ľudí na okraji spoločnosti. Roadmovie o ľuďoch, ktorí nemali v živote veľa šťastia. Film sa čiastočne dotýka témy obchodu s ľuďmi, ale v podstate je o blízkosti a spriaznených talianskej mafii. Je vopred jasné, že to nemôže vyjsť. Stankovi totiž nikdy nič nevyostí dvoch ľudí, ktorí sa ocitli spoločne v bezvýhodiskovej situácii. Hlavný hrdina Stanko je ako vždy zúfalo bez peňazí a chystá sa zarobiť na predaji slovenského diešla. Navyše sa s dievčaťom spriatelí. Minimalistický príbeh, minimalistické dialógy. Najsilnejším prvkom filmu je jeho energia a atmosféra. Film ma „dostal“ jedinou vetou. Tú vetu povie dievča predané do nevestinca. Po facke, ktorou

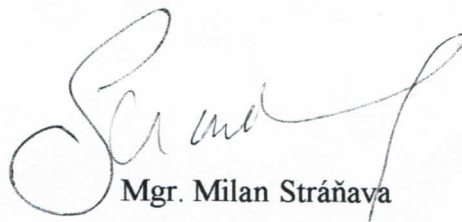
vybavila Stankov podiel viny na jej predaji mu povie: „nechaj si ma“. Aj kvôli tejto vete som si pozrel film ešte raz. Už sa mi nezdal taký minimalistický.

Film Stanko je generačnou výpoveďou spolužiakov z VŠMU. Z jeho realizácie cítiť chuť mladej generácie skúšať nové prístupy. Producentka hovorí: „Nikto nášmu filmu neveril“ a napriek tomu a ďalším ťažkostiam, sa film po troch rokoch dostal do kín. Premiéru mal na festivale vo Varšave. Jeho realizáciu podporil AVF v programe MINIMAL.

Po tom, čo som si preštudoval dokladový spis k habilitačnému konaniu Barbary Harumovej Hessovej sa mi zdá moja úloha oponenta v tomto prípade jednoduchá. Barbara je talentovaná, úspešná, mladá žena. K svojim filmom pristupuje tvorivo, vecne, zodpovedne a s láskou, za čo jej patrí môj obdiv.

Jej doterajšia producentská a pedagogická činnosť ma oprávňuje odporučiť Vedeckej a umeleckej rade FTF VŠMU, aby po úspešnej obhajobe jej bol udelený akademický titul docent.

V Bratislave , 20.4.2018

Mgr. Milan Stráňava